

עודכן ב- 16/01/2008 03:20

את השנה הזאת אי אפשר להחזיר

מאת יוסי שריד

בהתחלת השביתה, הם הודיעו שאם לא תסתיים בתוך שבועיים - יבוטל הסמסטר, ואולי השנה כולה. כמעט שלושה חודשים עברו, ובכל שני וחמישי הם מודיעים על תאריך חדש, ובכל פעם הוא סופי בהחלט. רק ראשי אוניברסיטאות, מדענים מובהקים, מסוגלים לשנות את חוקי הזמן; רק הם מסוגלים לתת קורס: איך הזמן שעובר לא באמת חולף, ומחוגיו ניתנים להזזה מתמדת.

לשנה האקדמית חוקים משלה, כך מסתבר, והיא מתכווצת ומתרחבת חליפות. אין שנה גמישה ממנה, והאלסטיות, כידוע, היא כושרם של גופים לשוב למצבם הקודם; ויש גם אנשים אלסטיים. השנה האקדמית היא שמיכת-פלאות, אמנם הולכת ומתקצרת, אך מכסה גם ראש, גם רגליים. מושכים אותה מעלה, מושכים מטה, ומצליחים להתכסות, איזה פלא.

אלא שהאמת היא לגמרי אחרת, ולא הכל נהיה בדברם של ראשי האוניברסיטאות. השמש לא תעמוד דום, ואת המחדל אין להשיב. השנה הזאת היא שנה אבודה, וכבר לא משנה מתי תבוא ההודעה הרשמית על מותה. הנזק המוחי שנגרם בתום 80 יום של תרדמת קמפוסית עמוקה לא ישתקם עוד. על מצבה הקליני של המנוחה אין מדווחים בשקיפות, רק מחמת ההשלכות התקציביות האנושות. מי כפרופ' משה קווה וכפרופ' מנחם מגידור וחבריהם מבינים את המשמעות של שנה מתה, ולא במהרה תתקיים באקדמיה שלנו תחיית המתים. גם בשנה הבאה, גם בשנים הבאות, היא תרד שאולה - עמוק משירדה בשנים האחרונות.

ועוד איך ירדה. צודק חתן פרס נובל לכימיה, הפרופ' אברהם הרשקו מהטכניון, שכתב השבוע דברים נכוחים: המשבר פרץ כבר לפני שש-שבע שנים, כאשר ממשלת שרון-נתניהו-לבנת קיצצה כמעט שני מיליארד שקלים בהשכלה הגבוהה. ועד ראשי האוניברסיטאות (ור"ה) מילא אז פיו מים כבדים, עד שבאו מים עד נפש. זה מה שחייב לקרות, כשמנהיגי האקדמיה הם יותר פוליטיקאים ופחות

פרופסורים.

ומה להם כי ילינו עכשיו, לאחר שהניחו לשלוש ממשלות להפחית תקנים, להפריט חלקות טובות, לנוון תחומי ידע, לדלל ספריות, להרוס מעבדות, לקפח סגל זוטרי ולנשלו, לשחוק סגל בכיר, להתעלל בסטודנטים כאילו לא להם נועדו אולפנות אלא לפקידי האוצר. ראשי ור"ה שיתפו פעולה בשתיקתם, צייצו לפעמים כגוזלים, פעו כטלאים, ולא הרעישו עולמות. דפיקה אחת רצינית על שולחנו של אולמרט היתה מניעה גם את ספי האוצר, שבמרתפיו נערמים כל המקלות בגלגלי המשא ומתן.

וגם עכשיו הם משתפים פעולה, בהעמידם פנים כאילו אפשר עדיין להחזיר שנה אבודה ליושנה, מצב נואש לקדמותו. כאשר תחלוף השנה כליל, הם עדיין ינסו להשיבה. מי יוציא צווי מניעה לראשי האוניברסיטאות שיאלץ אותם לשוב סוף סוף לעבודה. ואין להם ברגע זה משימה יותר דחופה וחשובה מקרב פנים אל פנים עם הממשלה הזאת, עם האוצר הזה, שמעוניינים פחות בהשכלה גבוהה, ומעוניינים יותר בהשכלה נמוכה, שתאפשר להם לשרוד גם לאחר שיישלחו לכל הדו"חות.

כל הזכויות שמורות, "הארץ" ©

סגור חלון